

viața ta

Paparuz

are sânge de dinozaur
și ochi cameleonici
iubitule
mi-ai spus în după amiaza
big-bangului meu
râzând lipită
de cel mai înalt nuc din univers

eu n-am înțeles
și nici nu puteam să privesc
prea adânc în mine
pe când sânii tăi tremurau seminuzi
iar pe umerii-ți rafaelici
soarele curgea
până pe buzele îndoliate
după un sărut primordial

neuronii mi se amestecaseră
inepuizabil
cu spermatozoizii supraviețuitori
epidemiei mondiale de depresie
și filozofia trupului tău
era mult mai interesantă
decât orice altă înțelepciune

acum
scormonind amintiri
prin ploaia sfârșitului
amestecând aleatoriu
universurile alternative
din mintea mea colapsată
mă tot întreb retoric iubito
cui ar trebui să mă donez
dacă te-am pierdut iremediabil

zoologilor
sau psihiatrilor?